

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/43/2023
Identifikačné číslo spisu:	8118214786
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8118214786.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ZILES, s.r.o., Poprad, Dostojevského 3311/35, IČO: 50 067 028, proti žalovaným 1/ X. Q., narodenej XX. F.Ú. XXXX, G. S. W. XX/X a 2/ F. Q.R., narodenému XX. V. XXXX, G. S. W. XX/X, obaja zastúpení advokátkou JUDr. Zdeňkou Vokálovou, Prešov, Hlavná 61, o zaplatenie 49 077,72 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/22/2018, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2023 sp. zn. 17Co/17/2022, o návrhu žalovaných na odklad vykonateľnosti rozsudku, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odkladá vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. marca 2023 sp. zn. 17Co/17/2022, do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovaných 1/ a 2/.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ príp. „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 24. novembra 2021 sp. zn. 29C/22/2018-469 rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 28 484,29 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne do 02. decembra 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.); žalovanej 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 18.021,20 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 18. novembra 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.); žalovaný 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.566,23 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 02. decembra 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok IV.); žalobcovi priznal voči žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 % (výrok V.); žalobcovi priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %.

2. Na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. marca 2023 sp. zn. 17Co/17/2022 podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (výrok I.), priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/ a 2/, voči každému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (výrok II.).

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalovaní 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie, v ktorom namietali nesprávne právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými súdmi oboch nižších inštancií. Podľa žalovaných nesprávne právne posúdenie plynie z toho, že súdy neposúdili právny vzťah ako spotrebiteľský. Odvolací súd dospel k nesprávnemu záveru, že nejde o spotrebiteľský právny vzťah, keďže žalobca nevystupoval v pozícii dodávateľa, pretože pri kúpe nehnuteľnosti nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaní mali za to, že odvolací súd rovnako pochybil a rozhodol v rozpore s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, pokiaľ uviedol, že ak žalovaní odstúpili od zmluvy a žalobca to nerozporoval, tie isté dôvody nemôžu byť tvrdené pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Ako nepreskúmateľný považovali rozsudok odvolacieho súdu v časti argumentácie, že rozhodnutie o zastavení exekučného konania vedeného na podklade zmenky v spotrebiteľskom konaní (teda nezákonná exekúcia, neexistujúci dlh - zmenka nemala byť nikdy vydaná) nemá konštitutívny charakter, ale charakter deklaratórny. Rovnako sa súdy nesprávne vypořádali s judikaturou najvyšších súdnych autorít, teda Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k neplatnosti plnej moci C. Š. (sp.zn. III. ÚS 353/2012). Dovolatelia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského i prvoinštančného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie a priznal im nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Podaním z 02. apríla 2024 žalovaní navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku. Na podporu návrhu poukázali na judikaturu tak Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. 5Cdo 85/99 ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 327/2010. Najvyššiemu súdu predložili oznámenie súdneho exekútora o nariadení ohliadky ich rodinného domu na účely jeho dražby v súdnej exekúcii na vykonanie rozsudku, ktorý je predmetom dovolacieho prieskumu, ktorá sa má konať 11. apríla 2024. Kým žalobca je zabezpečený exekučným záložným právom na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaných, ktorej hodnota je približne v dvojnásobnej výške oproti vymáhanej pohľadávke a plynú mu súdom judikované úroky, tak žalovaní vykonaním dražby prídu o svoje obydlie. Pri pomerovaní rizík ide o hrubý nepomer v neprospech žalovaných, z ktorých najväčším je hrozba straty rodinného domu žalovaných, ktorý je ich a ich dvoch detí dlhoročným bydlím. Žalovaní ďalej uviedli, že vedú konanie proti banke o nároky založené na interpretácii rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-598/21 a perspektívu vyrovnaní podstatnej časti dlhu voči žalobcovi, čím by všetky strany mohli byť relatívne uspokojené. Žalovaní si uvedomujú podstatu sporu a svoj dlh v skutočnej výške aj vyrovnávajú. Priebežne aj splácajú exekútorovi a exekúcia sa vedie aj na zrážky z príjmov žalovaných. Problém je v čiastke 15 000 eur, ktorú žalovaní síce musia rešpektovať, no považujú ju za otvorenú. Túto čiastku hotovostne odovzdali žalobcovi a ide o čiastku dosahujúcu približne tretinu priznanej sumy, čo je pre žalovaných značná časť peňazí (žalovaný je dôchodcom), a o ktorej súdy neumožnili vykonať dokazovanie v rozpore s princípmi procesného práva.

5. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Dovolanie nemá suspenzívne účinky, a preto nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť ním napadnutého rozhodnutia. Ide o zachovanie princípu právnej istoty strán v existenciu právoplatného rozhodnutia. Zákon však pripúšťa, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť takto dotknutého rozhodnutia alebo jeho právoplatnosť, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Účelom odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je zabrániť výkonu exekúcie počas dovolacieho konania, v dôsledku ktorého by na strane sporu, ktorá dovolanie iniciovala, v prípade jej úspechu v tomto konaní vznikla škoda (I. ÚS 357/2012). Odložením vykonateľnosti sa predíde následnej reparácii už vykonanej exekúcie (m. m. R 90/2000).

8. S poukazom na uvedené skutočnosti najvyšší súd dospel k názoru, že v prejednávanej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre vyhovenie predmetnému procesnému návrhu žalovaných, preto odložil vykonateľnosť rozhodnutia súdu nižšej inštancie, a to až do právoplatnosti skončenia konania o

dovolání žalovaných 1/ a 2/.

9. Toto rozhodnutí přijal senát nejvyššího soudu poměrem hlasů 3 : 0.

Poučení:

Proti tomuto uznesení není přípustný opravný prostředek.